

UTRECHTS ONBESTORVEN VERLEDEN VIII

Vijfenveertig jaar is ie geworden, maar veel aandacht is daaraan niet besteed. Eigen schuld; want in de loop der jaren is de raadskelder geworden het zwarte schaap onder de bezienswaardigheden van Utrecht.

Eerlijkheidshalve dient wel gezegd te worden, dat de totstandkoming ook niet erg vlot verliep. Het geven van een eventuele nieuwe bestemming aan de lugubere bergplaatsen van kolen en aardappelen onder het stadhuis kwam op 29 december 1929 in de gemeenteraad aan de orde. De stemmen staakten toen (18 tegen 18); de volgende dag werd het voorstel aanvaard met 19 tegen 15 stemmen.

Achter de dikke muren waartegen het grachtwater

De raadskelder

kabbelde is daarna door gemeentewerken, onder toezicht van de directeur ir. Holsboer en met medewerking van de heren architect ir. Planjer, Van Halewijn, schilder Koppens en kunstschilder Van Anrooy, een met veel antiek ingerichte sfeervolle „Bierkeller” ontstaan die er wezen mocht. Op 7 maart 1930 opende dr. J. P. Fockema Andreae de kelder. „Ik doe dit als bovenbuur als huisheer en ook als burgemeester”, en hij schroomde daarbij niet de loftrumpet te steken over de inrichting van de kelder. Preludiërend over de verhouding Domtoren-Raadskelder zei hij „onderaan de buitentrap, beseft ge beter dan ooit te voren, dat onze stad belangrijk en mooi is van hoog tot laag, van kelder tot toren”.

Van stonde af aan dat de Utrechtse notabelen met Goudse pijpen in de mond en bierpullen in de hand de kelder inwijdden heerste er een feestelijke, gezellige, amicale sfeer. Een sfeer die er tijdens de jaarbeursdagen nog wel eens ontstond, maar die heel, heel langzaam is verdwenen.

De „open tafel”, waar voor weinig geld een behoorlijke warme maaltijd werd verstrekt, trok nog wel wat bezoek, maar de exploitant verhuisde uiteindelijk toch naar een pand aan de Neude 29. Ook het „R.K. Militair Tehuis” is er 'n tijdlang onderdak geweest en thans is er onder de naam „De Raadskelder” het vijf jaar bestaande jongeren-centrum gevestigd. Begonnen als jeugd-sociëteit groeide deze sociëteit langzamerhand uit

tot een politiek centrum, alwaar buiten-parlementaire en maatschappij-kritische groepen bijeenkomsten houden en voorbereidingen treffen voor het houden van acties. Ook buitenlandse werknemers kunnen er 'n spreekuur bezoeken voor eventuele oplossing van hun moeilijkheden. Wat voor mogelijkheden de activiteiten van het centrum „De Raadskelder” in de toekomst ook mogen bieden, gezegd kan wel worden dat de raadskelder niet aan de oorspronkelijke doelstelling heeft beantwoord.

W. F. van Schaverbeke

Gelukwensen

In het maandblad van oktober maakten wij melding van een drietal onderscheidingen aan personen en instellingen die zich op het gebied van monumentenbehoud verdienstelijk hebben gemaakt in de provincie Utrecht.

Deze lijst bleek bij lange na niet compleet. Niet minder dan tien personen en instellingen bleken een onderscheiding te hebben verworven. Hieronder volgt de volledige lijst:

de Oudheidkundige Vereniging Flehite te Amersfoort, de Werkgroep Herstel Leefbaarheid Oude Stadswijken te Utrecht, de Stichting De Utrechtse Molens te Utrecht, het kerkbestuur van de Heilige Nicolaas te IJsselstein, de kerkeraad der Waalse Gemeente Utrecht en de heren F. A. Groen, Doorn, N. Molendijk, Amersfoort, A. C. van Ee, Soest, W. Stooker sr., Utrecht en J. J. C. Baron Taets van Amerongen, Renswoude.

Nogmaals onze gelukwensen.

Petite Histoire

Utrechtsche Provinciale en Stadscourant dd. 19-9-1849

Zaterdag avond is, naar men zegt, de Steendrukker P. W. van de Weijer alhier bijna het slagtoffer van de woede van een zijner bedienden geworden. Zekere J. J. Mollas, boekhouder, die zich van tijd tot tijd aan den drank schijnt overgegeven te hebben, dien avond zijn afscheid ontvangende, zoude v. d. Weijer zoodanigen slag hebben toegebracht, dat deze van zijn stoel tegen den grond eenige trappen, waardoor hij den kinnenbak op twee plaatsen brak. Zeker is het, dat v. d. Weijer, om hulp roepende, in eenen gevaarlijken toestand werd gevonden, en thans zorgelijk is.

gaf Mollas, zoa men zegt, hem met zijn hak stortte. Niet spoedig kunnende opkomen,